

CASAL DE JUBILATS DE SALT

la farga

ANY VII • N.º 72 • NOVEMBRE 1985

60 ANYS DE FUTBOL A SALT

El cinema Núria, desmantellat, i els propietaris busquen llogater

Tradició en la vida lúdica i cultural

L'actual cinema Núria té una tradició important en la vida lúdica i cultural del poble de Salt. Fins al 1936 havia estat, amb el nom de «La Floreal», el «Centro Obrero de Cultura» de la CNT, on la cultura, la política i els animats balls de diumenge i dies de festa es donaven la mà.

Després del 39, un cop acaba-

da la guerra civil, el local va passar a mans de la fàbrica tèxtil Coma Cros, que el convertí el seu centre cultural. Calia evitar les reminiscències que portava el nom de «La Floreal» i el que en aquells moments regentava la fàbrica de teixits del veïnat va decidir canviar-lo pel de la seva filla Núria. D'aquí li ve el nom amb el qual ha estat conegut el cinema més vell de Salt. A poc a poc, les projeccions de cinema s'anaren fent habituals al centre cultural de la Coma Cros. Els germans Gubau —veterans de l'empresa cinematogràfica a les comarques gironines— eren els que subministraven els films que s'anaven projectant periòdicament.

Al començament de la dècada dels 60, la Coma Cros ven el lo-

cal als germans Gubau, que el converteixen en un cinema convencional i, deu anys després, es veuen obligats a ampliar-lo. Per fer-lo, l'Ajuntament va haver de donar permís per tancar un carreró que, a l'alçada d'on ara hi ha el vestíbul, comunicava l'actual carrer major amb el carrer Llarg. Els anys posteriors foren els de màxim esplendor del cinema Núria, a més de les pel·lícules de dissabte i diumenge, s'hi realitzaven els actes més diversos. Recitals de cançons amb Llach i Raimon, conferències, mitings, revistes i assemblees i activitats de la vila en són alguns exemples.

L'esmoreïment dels darrers anys ha portat als germans Gubau a buscar-li un arrendatari.

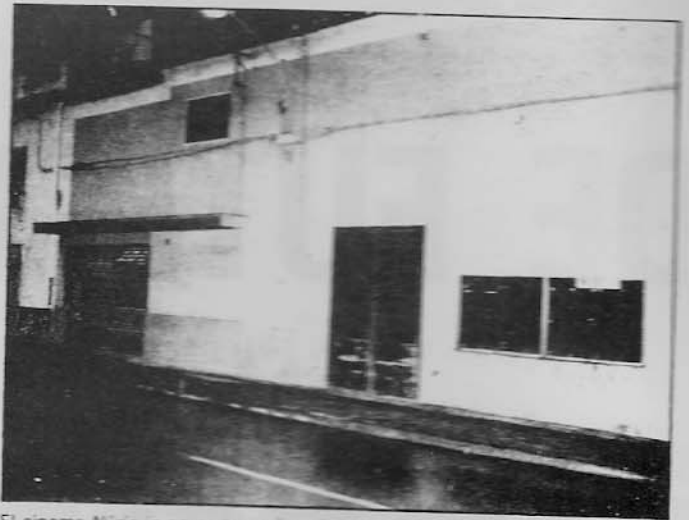
PETITA I DELICADA

Jordi Soler

Adéu, Floreal!

Definitivament — cansat i vell — ens deixes. Els avatars de la vida són cruels i contradictoris: nasqueres batejat amb un formós nom revolucionari i te'n vas, buit, sense màgia; sense poder projectar ja més ombres, sense res que recordi res. Orfes d'alé, els teus murs circundaran estranys negocis i enlloc de vibrar amb eis crits i les consignes o amb el xivarri feliç de la mainada, només sentiran l'aspre espetec, com d'ossos que es trenquen, d'unes bitlles tombades. Adéu, Floreal, tot i que aquest adéu ja es produí l'any 39, quan la llibertat de dir les coses pel seu nom ens fou prohibida. Sé que mans cristianes es feren càrrec del teu cos encara viu i el rebatejaren amb el nom d'una petita Verge perduda en una vall nevada: Núria. Malgrat tot, la misericòrdia d'uns industrials permeté que encara fossis català, en despit de la barbàrie de nova planta. El temps — els avatars, he dit abans — et van anar tornant la dignitat malmesa i quan els vents començaven a bufar, esquerps, contra la irracional situació que ens ofegava, de l'escenari baixaren veus i cants de franc albí que envoltaren el poble, despertant-lo. Sí, has complert, Floreal de Sempre, Núria present fins ara. Suposo que el neó irriparà de colors brillants la façana del què serà famosa bolera i reputat restaurant, i que, de mica en mica, com sol passar amb els morts discrets, la gent anirà oblidant-te, i si a algun dels adolescents que vindran algú li explica què eres, arronsarà l'espatlla i seguirà fent *strikes* per meravellar la dama. Saps què passa, amic? que un lloc que t'és habitual des de petit, que creix amb tu i sempre t'acompanya, si un dia te l'arrabassen, t'arrabassen també aquella matèria inexistente que encara et feia sentir jove. Sembla mentida com el mínim canvi urbà, res, quatre rajols posats d'una manera estranya, pot alterar en nosaltres el concepte del temps. I és que s'esborra el nexa. Jo demano a les persones que et transformaran en un petit empori, una sola cosa: que si un dia et visito, encara que ja no et conegui ni pugui identificar el més petit detall del teu recinte, entri, però, al Floreal.

El cinema Núria ja no es tornarà a obrir per fer-hi projeccions. Hi ha moltes possibilitats que s'hi construeixi una bolera i un restaurant. Foto: Claudi

Dimarts, 22 d'octubre
de 1985

En el «PUNT DIARI» del passat 22 d'octubre hi havia una àmplia ressenya sobre el tancament definitiu del «NURIA» com a cinema. També en un anterior número de LA FARGA el company Guillem en feia ressò. I és que un fet com aquest no ens pot deixar indiferents, perquè forma part de la vida de Salt i de les imatges de molts que hem crescut mentre creixia i es consolidava el cinema. Adéu Floreal. Adéu, Núria!!

Sumari

Espigolant

Cine Núria.....	2
Editorial	
El futbol a Salt.....	3
Vida del Casal.....	5
L'espieta	
Salt-Pekin-Londres.....	7
Teva/Meva	
Retornar als orígens, tornar a casa.....	9
Tema central	
60 anys de futbol a Salt.....	11-17
Imatges	
I del hoquei sobre patins, què?.....	17
La tribana	
Robatoris a les Hortes.....	19
L'Esclat de l'Alba	
Els paletes.....	20
Temes de salut	
Un programa de salut escolar.....	21
A la taula de La Farga.....	22
Farga Làctica	
El futbol.....	23
Vida amb humor	
Salt, 60 anys de vocació futbolística.....	23

Edita: Casal de Jubilats de Salt.
Consell de Redacció: Lluís Mateu, Quim Pla, Miquel Casellas, Narcís Burch, Guillem Terribas, Martí Fita, Joan Boada, Ventura Pau, Jaume Bosch, Joan Ros, Josep M. Macias, Francesca Laguarda, Emili Gispert, Antoni Peruga, Josep M. Oliveres i Manel Lladó (fotògraf).
Compaginació i disseny: Manel Mesquita.
Correcció: Antoni Rusalleda.
Administració: Miquel Casellas.
Distribució: Josep Gassiot, Pitu Geli i Josep Cebrián.
Tiratge: 1.300 exemplars.
Reducció: Passeig Verdaguer, 1 - Tel. 23 04 98 SALT
Impressió: Pàges Impremta-Anglès
Dipòsit Legal: Gi-356/79

La Farga no es fa responsable dels articles signats que apareixen en la revista, responsabilitat que recau en els seus autors.

Editorial

El futbol a Salt: del passat al present

Rememorar la història del futbol a la nostra vila ens porta del passat al present. Un present significatiu pel que representa, a nivell esportiu i social, l'existència de 60 anys de futbol organitzat al nostre poble.

LA FARGA dedica a aquest tema el present número. Evidentment, els escrits podrien aprofundir molt més en la qüestió. El que s'ha pretès, però, és donar una visió global i general sobre el naixement, evolució i consolidació del futbol al poble de Salt.

En tot cas, la història del futbol amb equips organitzats té, com a antecedent llunyà, l'equip Unió Esportiva Salt (del Patronat Sant Lluís Gonzaga), equip que es formà als anys vint. Posteriorment als anys trenta, el futbol continuaria amb els equips especialment del «Jovent d'Ara» i del «Casal Saltenc».

No serà, però, fins a la postguerra i després del «JACE» que el CLUB DE FUTBOL SALT tindria aquesta denominació com a tal. El C.F. SALT esdevindrà el veritable eix, l'espina dorsal, del futbol a la nostra vila.

Pels mateixos anys es formaria l'equip de futbol del «Coma-Cros» club amb el qual el C.F. SALT es fusionaria durant uns anys.

A partir dels anys setanta hi ha l'eclosió d'altres club o penyes, tant de futbol com d'altres especialitats esportives.

Al llarg d'aquests anys, i si ens atenim a l'evolució a casa nostra del futbol, 2 fets queden clars:

1).— Durant molts anys, el futbol és pràcticament l'únic esport de competició existent al nostre poble... (cal destacar, però, la importància del hoquei-patins durant un temps..)

L'existència bàsicament solitària del futbol centra l'atenció dels saltenques envers aquest esport.

2).— L'amateurisme, així com la procedència dels jugadors, fa que també es constati una evolució... Fa quaranta o cinquanta anys els equips eren una mena de «Colla d'amics», àmplia que jugava al futbol. Avui preval més la formació d'un equip, amb un nombre de jugadors de casa com a base, però comptant també amb diversos jugadors d'altres equips comarcals.

El futbol al nostre poble és avui ben viu i té força futur. Continua essent encara «l'esport rei». Però a diferència de temps passats ja no és l'únic esport organitzat. Al seu costat han nascut amb força altres esports (bàsquet-excursionisme-motorisme-halterofília-patinatge, etc.) que atreuen altres sectors de gent, cosa que no deixa de ser positiva, perquè demostra la vitalitat i la pluralitat d'opcions que a nivell esportiu es fan presents a la vila de Salt.

En tot cas, que de futbol a Salt, n'hi hagi molt i bo, durant molts anys!!

BALLS SOCIALS.—

El dia 26 d'octubre va haver-hi una animada sessió de ball, l'al·licient de la vetllada va ser un CONCURS DE TANGO, que va resultar molt competitiu. Els guanyadors varen ser les parelles següents: 1.er lloc, Maria Torremilans i Enric Fita; 2.^{on} lloc, Carme Corominas i Francesc Carreras, i 3.er lloc, Conxita Puig i Pere Fraixino, tots ells varen ser obsequiats amb regals.

El dia 9, novament va haver-hi sessió de ball, amb més concurrència que mai, tot i que televisaven el Barça-Madrid, però el primer és el primer.

EXCURSIONS.—

Dia 6 de novembre: MONTSENY; el dia de l'excursió es va presentar boirós, de bon matí vàrem enfilarnos cap al Montseny i vàrem esmorzar a Sta. Fe; després d'una passejada, vàrem anar cap a Viladrau, on després de visitar aquest bonic poble de muntanya, vàrem gaudir d'un bon dinar, amb el corresponent ball per pair. A la tarda, vàrem baixar cap a Sant Hilari per visitar la «vila de les cent fonts», tot i que la boira no donava ganes de passejar.

FELICITACIÓ DE LA JUNTA.—

La Junta del Casal vol felicitar públicament la jugadora de casa nostra, MAGDA VILA, per haver conquerit el títol de CAMPIONA PROVINCIAL FEMENINA individual de Petanca en el Campionat celebrat a Caldes de Malavella.

«JA TENIM TELE».—

La negociació de la Junta amb els organitzadors del Cursset d'Informàtica que es fa als vespres a la Sala d'Actes del Casal, ha reportat la donació gratuïta per part dels organitzadors d'un aparell de T.V. i d'un Videocassette, que vindran a millorar les nostres instal·lacions.

CARNETS DE SOCI PEL 1986.—

Novament la Junta demana als socis que no hagin fet la domiciliació bancària dels seus carnets, que ho facin abans d'acabar l'any, així ens estalviarem diners. Gràcies.

CONSTRUCCIÓ DE:
CASES UNIFAMILIARS,
XALETS INDIVIDUALS,
TOT TIPUS DE REFORMES I MANTENIMENTS

CONROCI

CONSTRUCTORS, S.A.

«Una empresa jove
al servei del poble»

Processó, 57
Tels: 23 88 94
23 86 02
23 43 59
SALT-GIRONA

Salt-Pekin-Londres

Salt, i el nostre Ajuntament, solen tenir contactes i relacions amb pobles i ciutats veïns, amb els quals limita, (Montfullà, El Perelló, Santa Eugènia de Ter, etc...). A l'hora de fer vacances, però, no ens solem pas quedar a la Ribera del Ter.

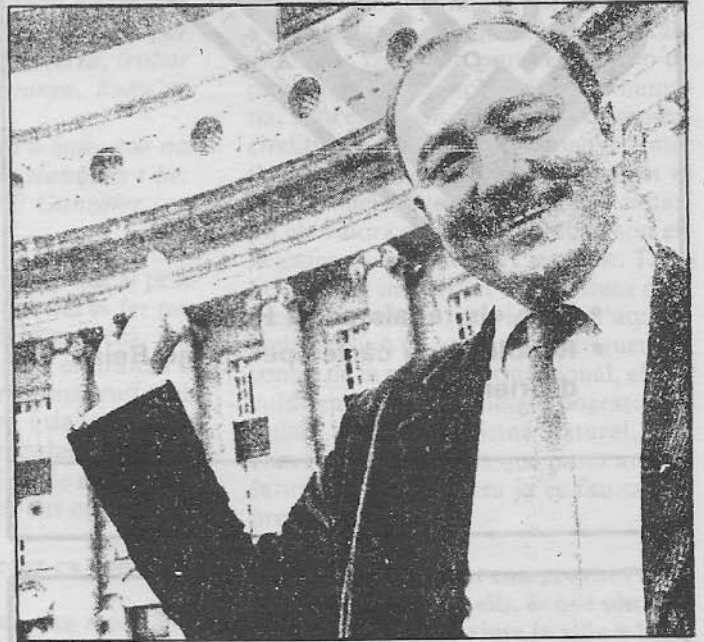
Abans de les vacances/85, l'Alcalde Saltenc nomenava per Decret Miquel Berga i Bagué (1.º Tinent d'Alcalde) AMBAIXADOR OFICIAL ESTIUENC. Miquel Berga i el seu acompanyament (muller i maletes), visitaren la Xina, on es reuniren amb el President del Govern Espanyol, Felipe González, a la «Muralla Xinesa». L'entrevista durà poc més d'encaixar-se la mà. A Pekín, Miquel Berga comprà una reproducció electrònica d'un policia Xinès, per al fill de Xavier Corominas, Tinent d'Alcalde de Govern Local de l'Ajuntament de Salt, que nasqué el proppassat dia 14 de novembre.

Miquel Berga coincidí en el mateix avió del vol Pekín-París, amb Oscar Cadiach (Everest/85). Durant el trajecte, Oscar Cadiach explicà a Miquel Berga les tàctiques per a assolir un cim qualsevol. A hores d'ara, tots els preparatius protocolaris estan a punt per a la trobada de Salvador Sunyer i M.ª Carme Bover al Cim de Montfullà. Salvador Sunyer farà l'escalada pel cantó de Bescanó i M.ª Carme Bover, pel cantó de Vilablareix.

El nostre AMBAIXADOR OFICIAL ESTIUENC visita també el seu estimat LONDRES, (recordem que «Mickel Wergath» és Llicenciat en Filologia Anglesa). Allí s'entrevistà amb l'Alcalde Laborista, Ken Livingstone, i l'Alcaldesa del districte d'Islington, Margaret Hodge.

Podem llegir, l'amplic reportatge en el «Catalunya Municipal», revista de la Federació de Municipis de Catalunya, signat per Miquel Berga.

No us penséssiu pas que ens oblidem dels habitants; des de finals d'octubre, Salt en té 21.354.

Ken Livingstone, l'Alcalde Laborista de Londres, davant del «COUNTY HALL», l'Ajuntament de la ciutat abolit pel Thatcherisme. En la façana s'hi pot contemplar una pancarta que recorda que el 74% dels habitants s'oposen a l'abolició.

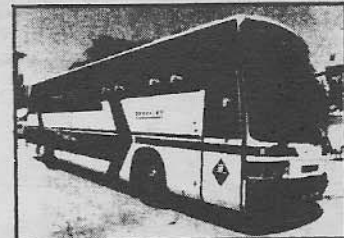
Autocars ROCA

C/. Pau Casals, 1

Tels. 23 35 72 - 23 60 59

SALT (Girona)

Viatges col·lectius • Nacionals i Estrangers

De 25 a 60 places - AIRE CONDICIONAT

VÍDEO - W.C. - BAR - TELEVISIÓ

Confiteria-Pastisseria
J. Neapel
Grecò
N.º 2-4
Tel. 230758
SALT

Retornar als orígens, tornar a la terra

Viure a les ciutats dels països occidentals no és pas fàcil, sinó tot el contrari. Hi ha gent que no accepta la vida tal i com la vivim la gent de ciutat. Diuen que vivim en un món degradat, contaminat, poc humanitari i cada vegada menys natural, que som consumistes i que hem perdut el nord i els valors tradicionals per viure la vida senzilla i natural. Per això volen tornar als orígens, a la terra, trobar l'aire, l'aigua i el foc, atractius que trobem al camp o a la muntanya, lluny de l'stress i de les fresses de la ciutat.

Aquest és el cas d'un matrimoni jove que va viure a Girona i a Salt, que no té pretensions ni ambicions exagerades sinó senzilles, volen viure tranquils i bé, gaudir d'una vida sana i natural, ells són en Josep Lara i la Pili González.

— Josep, tu tenies feina i no estaves pas malament, ho vares deixar tot per anar a fer de pagès; per què?

— Sí, és cert, però viure aquí és com tornar a la terra. Nosaltres no hem marxat ni abandonat res, si de cas ens hem apartat un xic per trobar els orígens, buscar els valors i els costums dels nostres avantpassats, que eren més sans i naturals que no pas els d'ara. L'home ha perdut el contacte amb la terra i el que volem fer és cercar els valors que la sàvia naturalesa ens posa a la nostra disposició.

— Però la tècnica i la ciència que l'home ha descobert, la rebutgeu?

— No, tot el contrari; la bona tècnica la necessitem i la volem fer servir, així com la ciència. El que passa és que les estructures socials són en crisi, i la vida a la ciutat tendeix a despersonalitzar i destruir l'home. Nosaltres no estem d'acord amb l'explotació d'animals, vegetals o persones; la ciència i la tècnica han d'estar al servei de l'home i per a l'home i no com sembla que està passant en aquesta societat industrialitzada i consumista.

— Tu et consideres un pagès?

— No, pagès no; nosaltres i tota aquesta gent jove i no tan jove que abandona la ciutat per viure de la terra, del que sembrem, plantem o criem, ens autoanomenem artesans de la terra, i només ho fem per viure, no ho fem pas com el ramader o l'agricultor que tots coneixem, que treballa divuit o vint hores al dia i que s'explota ell mateix.

— Quins són els principals problemes amb què us soleu trobar?

— Els que creiem amb la família, com és el meu cas, comencem de zero i no tenim res, i el que volem es trobar una casa de pagès amb un xic de terreny i aigua, i si pot ser llum, per poder viu-

re i fer el que desitgem; com que al principi és molt difícil, el que cal és fer mig jornal a fora, aquest és el meu cas. Ara tinc un ramat de cabres i en traiem la llet i fem formatges i matons, vull tenir uns ruscos per fer mel, i de la terra en traiem la vianda per menjar, a part de l'aviram, tot això ho fem de manera artesanal, que és tal com ens agrada fer-ho.

— Tens alguna cosa en contra de la vida a la ciutat?

— No, res; jo crec que molts han perdut el nord, la majoria no té inquietuds i es conforma amb el treball que té, viu amb un stress innecessari i només pensa a consumir; és necessari un canvi profund en la societat per trobar els valors i les arrels que ja t'he dit.

— Viviu la natura diferent de l'altra gent?

— La vivim força igual, però més sana i natural. Fixa't que la gent de ciutat, els caps de setmana surt al camp o a la muntanya, perquè són necessitats vitals per viure. La gent del camp o de muntanyes és més solidària i més humana, aquí es troben aquells valors imprescindibles per viure: el companyerisme, l'amistat, el veïnatge. Són sans, tot al contrari del que està passant a la ciutat, on els valors que més es troben són els negatius, com l'enveja i l'egoisme. També un punt important de la natura és la medicina natural, que la gent d'aquí hi creiem. Això no vol dir que estiguem en contra de la medicina tradicional, el que voldríem és que els metges poguessin estudiar aquesta medicina natural, així com l'altra, el mateix que passa amb la farmacologia, que ara ja es fan també productes vegetals.

El que he pogut comprovar l'estona que he estat amb ells, és que són gent senzilla, que volen viure la vida a la seva manera; per exemple allà a dalt no hi ha tants vicis com aquí, no tenen pressa i els aires i les aigües són més sanes i pot ser que els cors també ho siguin.

El futbol és, encara avui, l'esport més massiu i popular del país. És l'esport del qual més es parla, i el que té més practicants i assistents, el que mou més gran quantitat de diners....

També, a Salt, és l'esport que té més incidència. En aquest sentit hi ha un total paral·lelisme entre la nostra vila i la resta del país. En això no som excepció!

Fent-se ressò d'aquest fet viu, LA FARGA dedica el tema central d'aquest número a parlar dels 60 ANYS DE FUTBOL A SALT. Hi parlem del passat i del present... d'aquest esport. Un esport que al nostre poble es va començar a practicar a meitat dels anys vint i que ha tingut una evolució història enmig de molts i diversos esdeveniments: triomfs, victòries,

derrotes i entremig una guerra civil, una llarga post-guerra, uns anys de «boom econòmic» i creixement espectacular..., i després, atur i crisi econòmica.

Dins aquest context evoluciona i es consolida el futbol al nostre poble.

El reportatge s'ha dividit en dues parts: la primera més històrica, va des dels inicis del futbol a Salt fins a mitjan dels anys 40. El treball ha anat a càrrec d'EMILI GISPERT i LLUÍS MATEU. La segona més «recent», inclou des dels anys 50 fins al 1985. D'aquesta part, n'han tingut cura en JAUME BOSCH, en JOSEP M.ª OLIVERES i en MIQUEL CASELLAS.... En Manel Lladó ha fet les fotografies.

CRONGLOGIA DELS 60 ANYS DE FUTBOL A SALT

1926.— Unió Esportiva Salt (Patronat de Sant Lluís)
 1927.— Catalunya (Societat Esportiva Salt)
 1932.— Secció Esportiva Jovent d'Ara (fins a 1936)
 1934.— Casal Saltenc (fins a 1936)
 1944.— J.A.C.E. (fins a 1948)

1949.— S. E. La Salle (fins a 1951)
 1952.— C. de F. Salt (fins a 1955)
 1956.— Coma Cros-Salt (fins a 1961)
 1962.— C.F. Salt (fins ara).

60 ANYS DE FUTBOL A SALT

Castelló d'Empúries. D'Esquerra a dreta: Pelayo, Peruga, Rosés, Vidal, Fontané, Barbí, Roig, Espígol, Manolo, Davesa 1r. i Julià.

Camp del Banyoles, J.A.C.E. D'esquerra a dreta 1.ª fila: Arbat, Julià, Serra 1r., Fontané, Torrent, Serra 2n. 2.ª fila: Pell, Rosés, Manolo, Curia (1r., reforç) i Espígol.

J. C. Torvent d'Ara

Colors de l'equip: BLANC-VERMELL

Camp de joc situat davant el baixador del f.c.

Salt de de 193

Camp del Salt 1947, d'esquerra a dreta, 1.ª fila: Muñoz, Aliu, Manolo, Boada. 2.ª fila: Fontané, Roig, Serra 2n., Èspigol, Canals, Vidal i Arbat.

Actual equip del C.F. Salt, d'esquerra a dreta a baix: Luz, Martínez 1r., Estanyol 1r., Martínez 2n., Figueras, Estanyol 2n., Diego i Calvo.

A dalt: Poch, Sabench, Pérez, Jesús, Trias, Mataró, Gispert, Nonó i Amancio.

Panoràmica del camp de futbol del «Patronat de Sant Lluís». A l'esquerra la vella paret d'en Mut, l'últim tros urbà de Salt, «Can Pixera» i els plàtans de la carretera.

A la banda un tros del Cementiri Municipal, abans Cementiri Parroquial. (Foto cedida: Pau Masó)

Jugadors del Jovent d'Ara, Selecció de Barcelona, agost 1936. D'esquerra a dreta (jersei blau i blanc) 1.ª fila: Xifra, Pellicer, Callís, Josep M.ª Vilagran, Junquera, Carrilaire, Fontané, Comas, Huguet i Busquets, 2.ª fila, dret: Serra.

60 ANYS DE FUTBOL A SALT

Apunts històrics

Des del 1936-37, en què la Vila comptava amb dos clubs de futbol (S.E. Jovent d'Ara i el Casal Saltenc), fins al 1944, amb la «Juventud de Acción Católica Española. J.A.C.E.» hi ha aquests anys de trista memòria en què ens vàrem quedar sense futbol.

El J.A.C.E. va ser quatre anys el club de futbol saltenc, fins que els antics alumnes de La Salle varen crear la «SECCIÓN DEPORTIVA LA SALLE», que del 1949 al 1951 va agafar la torxa futbolera a la vila. El 1952 trobem el Club de Futbol Salt, no adscrit ja a cap entitat religiosa ni política d'aquells anys.

El 1956, després de patir greus problemes econòmics (hi va haver moments en què els membres de la Junta s'havien de treure «calés» de la butxaca per pagar la Fitxa Federativa, etc.) el C. de F. Salt, es fusiona amb el de «SUCESORA COMA-CROS, S.A.» El dia 3 de juny del mateix any, es reuneixen els socis del C.F. Salt en el local del «Frente de Juventudes» per acordar la Fusió del Club amb el de Sucosora Coma-Cros, S.A. En la reunió presidida per Pere de Torre, Joan Pi (a.c.s.) i Josep M. Vilagran, (a.c.s.) amb l'assistència del Sr. Josep Vinas i Sarrà, com a Delegat de la Federació Catalana de Futbol a Girona, la votació va donar el següent resultat: de 209 socis votants, 174 votaren a favor, 20 en contra i 15 en blanc.

L'any 1961, el dia 15 de maig, es convoca els socis del Coma-Cros-Salt a la Pista Municipal d'esports, on se'ls fa saber que «Coma-Cros, S.A.» demana la fi de la fusió que el 1956 va fer-se amb el C. de F. Salt.

El 1962, s'inicia una nova etapa del C. de F. Salt que amb els seus afits i baixos ha arribat fins enguany, gràcies a la tasca d'homes que, tant a la junta com en el camp, han defensat els nostres colors.

El C.F. Salt celebra, aquesta temporada, el 50 aniversari de la seva fundació. Segons les nostres dades, aquesta efemèrides no coincideix amb la realitat, ja que no és fins al 1940 que neix el club amb aquest nom. La història del futbol saltenc, però, no comença precisament amb el C.F. Salt sinó molt abans, el 1926, amb la Unió Esportiva Salt. Es pot parlar, per tant, dels 60 anys d'història del futbol a la nostra vila.

El número 1 del butlletí informatiu del C.F. Salt —de l'abril del 1969— i tres protagonistes dels esdeveniments han estat la base per refer les primeres passes del futbol a Salt. En Mingo Bosch, en Josep Junquera i en Francesc Fontané, en una taula rodona al casal, van reviure els inicis futbolístics saltencs amb un munt d'anècdotes, però sense voler entrar gaire en «la intrínquis» socio-política que, sens dubte, envoltava els equips de futbol d'abans de la guerra.

El fet més destacable, al nostre parer, dels primers equips de futbol de casa nostra és que neixen i es desenvolupen en el sí d'una entitat socio-cultural —amb tota una càrrega ideològica al darrera— com una activitat més. No és fins després de la guerra que es fundà un equip que només té com a objectiu la pràctica del futbol.

Primera època

D'aquesta manera, la primera notícia d'un equip de futbol data del 1926, quan dins el patronat de Sant Lluís es creà la Unió Esportiva Salt, presidida pel doctor Sambola. Serra, Sumsi, Borrassó, Simón «El Canyet», J. Picola, A. Brugués, Gudayol, Serra «El Ros», Bonet, Alcalde Janda i Piernau eren els integrants d'aquest equip en la temporada 1926-27. Jugaven al camp anomenat de Can Pixera, pel fet que es trobava justament davant de l'última casa del poble, en direcció a Bescanó, coneguda des de sempre per aquest nom popular.

Poc més tard —ni Bosch, ni Junquera, ni Fontané ho recordaven amb exactitud i tampoc no n'hem pogut trobar constància escrita— es va fundar l'equip «Catalunya», en el si de la So-

cietat Esportiva Salt. En realitat es creà primer la Societat —coneguda per la de les tres esses— i, posteriorment, l'equip de futbol. Un equip format per homes com Amadeu Comas, Ribas, Plana, Ferrer, Juvantench, Casals «Nito», Molle-

S. E. Jovent d'Ara

Colors de l'equip: BLANC-VERMELL

Camp de joc situat davant el baixador del f.c.

La Secció Esportiva del Jovent d'Ara tenia el seu equip de futbol, com les altres activitats de l'entitat. També la Guerra va desfer aquest club de futbol saltenc dels anys trenta.

Els colors de l'equip, com llegim a l'imprès de carta que reproduïm, eren blanc i vermell. Actualment, els colors del C.F. Salt són el blanc i el blau. Diu la llegenda que el fet que anteriorment anessin ben blancs, tant de camisa com de pantalons, era degut que la roba utilitzada per a confeccionar-los era regalada per una indústria tèxtil de la Vila.

Algunes anècdotes

ras, Pedra, Vilagran... Jugaven en un camp llogat, al Veinat, al costat de Can Pere de les Flors, conegut per Can Curta. Segons explicaven els nostres interlocutors, el principal problema amb què es trobaven aquests jugadors era el carreter que hi havia al costat del camp. L'home no era gens afeccionat al futbol i, cada vegada que anava una pilota a les seves propietats, l'esparrecava sense pietat.

El Catalunya va existir fins que el 1932, sorgí El Jovent d'Ara; dos anys més tard, al 1934, naixia el Casal Saltenc, de signe ben diferent. Va ser precisament del 1934 fins que començà la guerra, amb aquests dos equips a Salt, quan la rivalitat, no solament esportiva, es va fer més palesa. Junquera, Fontané i Bosch ratificaven —sense massa passió, és cert— que existia una gran rivalitat perquè «pensàvem de manera diferent». Igual com fan els professionals d'avui dia, malgrat que ells s'ho havien de pagar tot quan jugaven, no van voler barrejar la política amb l'esport. «No, no era pas per qüestions polítiques. Era, simplement, que teníem diferents maneres de pensar». Asseguren, però, que la sang no arribà mai al riu, encara que «entre el públic a vegades se les tenien».

Durant el període de la guerra civil s'obrí un parèntesi en l'activitat futbolística —només van jugar un parell de partits— que acabà, com amb tantes d'altres coses, amb el pluralisme esportiu que havia existit des del 1926 fins aleshores.

L'equip de futbol del Patronat de Sant Lluís. (Foto cedida per Pau Masó).

Parlar amb en Mingo Bosch, en Fontané i en Junquera, dels inicis del futbol a Salt és reviure mil i una anècdotes de quan per jugar-hi només es necessitava un grapat d'il·lusió i quelcom que s'assemblés a una pilota. Tots tres estan convençuts que **«abans es disfrutava molt més, tant els jugadors com el públic»**. En Junquera és categòric: **«l'entrada de les tàctiques defensives ha matat el futbol. Abans es jugava amb dos defenses, tres mitjos i cinc davanter. Ara, en canvi, es juga fins i tot amb sis o set defenses»**.

Pensen que perquè el futbol torni anar bé «s'ha d'agafar la gent de casa i que ningú no cobri ni un duro».

Francesc Fontané: Ufff... el camp del Portbou!!! (Foto: Manel Lladó)

Els quan jugaven, només cobraven —si tenien la sort de guanyar— en els partits de ral. «Ens ajuntàvem una colla i, vinga, partit de ral. Els que perdien havien de pagar un ral als guanyadors».

En els partits de competició, cada desplaçament era una petita epopeia.

«Et recordes quan vam anar a jugar a Portbou i en un desnivell fort de la carretera en Pitu es va empassar el caliquenyo?»

I aquella vegada que vam trigar quatre hores per arribar a Olot?

De tant en tant, a l'hora prevista per la sortida, faltava gent per a fer onze jugadors, però això no era problema. Li demanaven al primer que passava, encara que els seus coneixements futbolístics fossin d'allò més precaris.

D'anècdotes dels «refles», els àrbitres, tampoc no en faltaven. Abans no hi havia força pública als camps i, tal com explicava en Mingo Bosch, en determinats pobles cada vegada que el «refle» xiulava una falta, el públic sortia al terreny de joc a preguntar «cap a on?». El «refle», evidentment ho tenia clar.

Domènec Bosch, en «Mingo», dels inicis del Club de Futbol Salt, lluitador per la nostra independència i actual regidor de l'Ajuntament. (Foto: Manel Lladó).

Josep Junquera: Em sembla que els àrbitres de l'antic Camp de Futbol de Salt els va plantar en.... (Foto: Manel Lladó).

60 ANYS DE FUTBOL A SALT

Fiesta Mayor de la Villa de Salt

Campo de Deportes de A. C.

Miércoles, día 25 de Julio de 1951

A las cinco de la tarde

Interesante encuentro preliminar

Podem observar la titularitat del camp d'esports. En aquells moments la família Vilaseca, propietària del terreny, el tenia arrendat a la Junta d'Acció Catòlica.

A més de la S.D. La Salle, l'altra entitat co-organitzadora era el Patronat Artístic i Recreatiu, que tenia com a activitats l'esport, la música i sobretot el teatre. En aquesta vessant seria l'embrió del futur Patronat Catequista.

A l'actual escut del C. de F. Salt, s'hi han canviat les quatre barres blaves per una franja del mateix color. El motiu, ens diuen, ha estat el fet que l'uniforme del Club no ha estat mai ratllat.

El que sí s'ha mantingut en el seu lloc inicial són els símbols, que són també a l'Escut de la Vila: la corona, l'espiga de blat i la roda sobre l'aigua.

Pere Vila, actual President del C.F. Salt: El Salt es troba en un bon moment, hi ha una junta amb ganes de fer feina, un entrenador de «Casa» que lluita per portar el Club endavant i un equip que «va a totes». Amb aquestes perspectives, i amb la bona resposta dels socis, el C.F. Salt pot assolir els seus millors resultats.

Club de Fútbol Salt

AFILIADO A LA FEDERACION CATALANA DE FUTBOL

DOMICILIO SOCIAL: Generalísimo, 71 - Teléf. 1716 - SALT

El dia 3 de febrer de 1952, en el Saló de Sessions de l'Ajuntament, al punt del migdia, la S.E. La Salle deixa les seves activitats futbolístiques a qui a partir d'aquell moment va ser Club de Fútbol Salt. El dia 20 d'agost el C.F. de Salt tenia 89 socis. La quota corresponent era de cinc pessetes al mes; n'hi havia cinc, però que en pagaven deu.

Enric Serra

Pere Vila

L'Enric Serra, actual tresorer del C.F. Salt, recorda la final provincial de l'any 1953: El Salt va perdre el campionat en el Camp del Sant Esteve d'en Bas per culpa d'un mal arbitratge. L'afer va acabar al jutjat perquè l'àrbitre va ser esperat per alguns dels nostres jugadors, no pas per donar-li la benvinguda, quan baixava del tren d'Olot.

Tothom hi estava d'acord; el Salt té un dels millors Camps de les nostres comarques. Ara només fa falta que tinguí un bon enllumenat....

U. D. Coma Cros-Salt

AFILIADO A LA FEDERACION CATALANA DE FUTBOL

DOMICILIO SOCIAL: Generalísimo, 71 Teléf. 1716

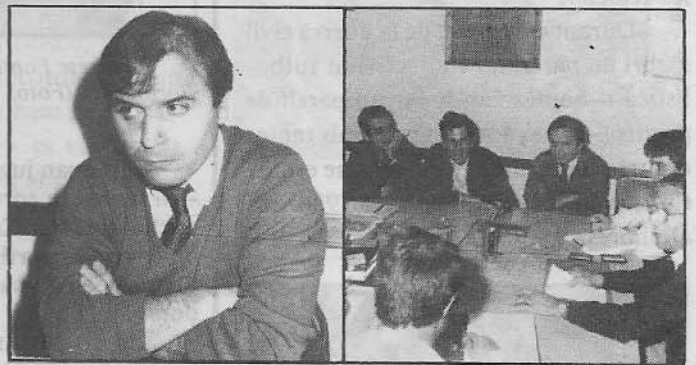

Colores del Club:

Bianco y aplicaciones Verde

A la temporada 1956-57, i a causa de les dificultats econòmiques del C. de F. Salt, va arribar-se a una entesa amb la «SUCCESSORA J. COMA CROS, S.A.».

La denominació del Club va passar a ser U.D. Coma Cros-Salt. L'empresa Coma-Cros també tenia una secció d'Hoquei sobre rodes que va tenir una vida tant brillant com efímera. Aquesta secció no tenia res a veure amb el Club de Fútbol Salt i el seu nom era «U.D. Coma-Cros de Salt». En aquest temps les grans empreses tenien forts incentius, sobretot fiscals, si dedicaven bona part de recursos a la promoció de l'esport en general.

Benet Masferrer

Benet Masferrer, l'entrenador del Salt: Amb una bona forma física, el Salt ha d'esdevenir també «molt més que un Club».

Actual Junta del C. de F. Salt.

Pere Vila.....	President
Angel Dotes.....	Sots-President 1. ^{er}
Paco Martínez.....	Sots-President 2. ^{on}
Jordi Vall-Ilosera.....	Secretari
Enric Serra.....	Tresorer
Manel Garcia.....	Vocal

Lluís Moreno.....	Vocal
Lluís Sangrà.....	Vocal
Miquel Velázquez.....	Vocal
Joan Genover.....	Vocal (mantenidor del camp i instal·lacions)
Josep Genover.....	Vocal
Miquel Pardo.....	Futbol Base
Benet Masferrer.....	Entrenador

Alguns personatges destacats

Dins el gran nombre i varietat de persones que durant aquests 60 anys han passat pels diversos equips de futbol, volem destacar-ne alguns de representatius, no essent solament aquests, els únics.

JOSEP PUIG i PUIG, «EN CURTA»: Cal destacar que a més de jugar en el C.F. Salt, va arribar a jugar amb el C. de F. Barcelona, essent alhora Internacional Espanyol, tot jugant a la defensa. Sens dubte, ha estat el jugador de futbol més representatiu del C. de F. Salt.

Altres jugadors que sortint de l'equip del nostre poble, han assolit fites importants a altres categories superiors, 1.ª, 2.ª i 3.ª divisió... etc. són: Manel Carbó, Dani Cabezas, J. Siria, Carles Pigem, Josep Barnades, Josep M.ª Giralt, en Curta Jr., Benet Masferrer, entre d'altres que no podem citar per manca d'espai. Jugaren en equips com el València, l'Espanyol, el Còrdova, el Sabadell, l'Olot, el Girona, el Pontevedra, etc...

N'hi han d'altres que s'han fet populars sense tocar pilota.

EN GÜELL: Massatgista, el freganolls amb aigua miraculosa, que ha recorregut tots els camps de casa nostra i part de l'estranger. Lleuger com una geneta, anava a curar a tothom que aparentava haver-se fet mal.

EN BOTA: Porter, (el que recull les entrades). Ha exercit sempre el seu càrrec amb molta responsabilitat i diligència. D'estatura baixa i amb un to seriós, encara a hores d'ara, mai ningú li ha passat pel damunt!!!

Imatges

G.T. RIBAS

I del hoquei sobre patins, què?

Com podeu comprovar, aquest número de LA FARGA que teniu a les mans és dedicat al Futbol a Salt i a la seva història. La veritat és que ho trobo molt interessant, ja que és part de la vida i la imatge històrica d'aquest poble. Jo mai no he sigut un fanàtic del futbol i de cap club, això fa que sigui molt despistat sobre aquest tema. El que sí recordo, però, és que a Salt hi havia hagut un bon equip d'hoquei sobre patins, el Coma-Cros concretament, i que havia obtingut bones jornades. Recordo que per coses de la vida, durant molt de temps, els matins dels diumenges hi anava a veure els partits. Sempre em va impressionar l'equilibri i piruetes que feien aquells jugadors —que ara només recordo alguns noms— sobre aquells patins. Era un joc dinàmic i amè.

Aquest esport, que de fet és molt català —ho dic perquè

em sembla que els únics que hi juguen i que ho fan molt bé són els catalans— tenia molta afició a Salt. No sé per quines històries es va anar deixant perdre, fins arribar a l'actualitat, que a Salt no hi ha cap equip i possiblement ningú que sàpiga jugar.

I és una llàstima, perquè repeteixo, a part d'ésser un esport atractiu —ajudava que els joves aprenguessin a anar amb patins, cosa que em sembla que en l'actualitat, també hi ha poca gent que hi sap anar. Llavors, aprofito aquesta columna, per animar a la gent que ens expliquin perquè ara no es juga a aquest esport. Què se n'ha fet de l'hoquei a Salt. I al mateix temps fer una mica d'història i homenatge a aquella gent que va fer córrer el nom de Salt per molts pobles i ciutats.

ACADÈMIA SALT

CLASSES DE: B.U.P. • E.G.B.

ANGLÈS i FRANCÈS

C/. Major, 246 • Tels. 23 11 64 - 23 98 46

SALT

Llibreria

SETÈ CEL

Llibreters des del 1980

«5 anys aprofundint la misèria cultural que ens envolta»

Robatoris a les hortes

No és pas una qüestió de fa poc temps. Les hortes han estat sempre víctimes dels lladregots, que aprofitant la dificultat de vigilància d'una zona tan extensa, han collit viandes o planters o s'han emportat les eines d'algunes barraques d'aquells indrets.

Ja quan en Roure feia de guardacamps, les queixes dels hortolans es feien sentir malgrat el control que ell portava d'aquell sector.

Actualment, també la Casa de la Vila ha designat la Policia Municipal per a protegir les hortes i Deveses d'aquests desaprensus, però és com picar ferro fred. Els robatoris a les hortes es repeteixen malgrat la dedicació de la Policia Ecològica que patrulla per aquesta zona de nit i de dia.

En Joan Vidal és el Policia Municipal que té cura de la vigilància i control d'aquests sectors del nostre terme municipal. Ell estima i coneix molt bé les nostres hortes i deveses, i pateix de no poder oferir al Poble una seguretat que només fóra possible si pogués abastar d'un cop d'ull totes les hortes.

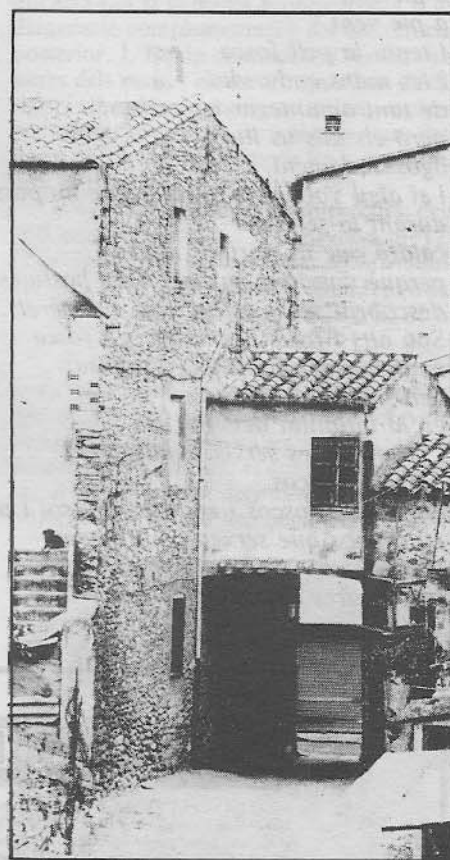
No fa pas gaires dies, a la Guixera d'en Pepet de Can Noranta-cinc, varen esbotzar la paret de la barraca i se li varen emportar la màquina d'ensulfatar,

que era d'aram, i feia anys i panys que li feia la vida.

Tots els delictes contra la propietat privada ens revolten, però encara més quan la víctima del robatori, i l'objecte del mateix, són senzills. Ens costa d'entendre com es pot tenir estómac per a robar a un jubilat la fanga gastada de tant girar d'un cap a l'altre la terra de la seva peça, o la màquina d'ensulfatar que com una motxilla ha passejat tariffs anys.

Hem de patir, sense poder-hi fer gaire res, la depreddació d'uns individus que es troben ben lluny de discernir el perquè no podem acceptar que es robi als nostres jubilats i menerons les eines o els productes que la terra ha llevat per mor a la feina que pacientment ells hi han dedicat.

Denunciar aquests fets no és posar-hi remei, prou que ho reconec. Callar davant aquesta injustícia que ens revolta tampoc és sentir-se solidari. Si cada un de nosaltres fem el que podem per a posar-hi remei, quelcom de bo en sortirà.

La fotografia va sortir mutilada en el número anterior de «LA FARGA». La tornem a publicar amb el desig de veure-la tal com va ser feta.

El Carrer que no es passa no el volem mutilat ni en fotografia!!!

FERRETERIA DOMÈSTICA

(J. Antoner)

C/. Major, 119 • Tel. 23 93 59

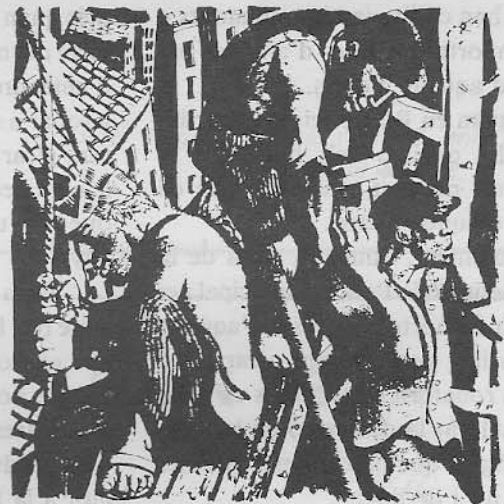
SALT (Girona)

Els paletes

*Sou alts i forts i teniu les mans dures
aparentment mancades de tendresa;
però a les festes us poseu vestits de llana
i acompanyeu les noies al cinema,
preneu vermut amb una mica de ginebra
i fumeu tabac de preu.
Tota la setmana heu treballat
a ple sol,
a ple vent,
i teniu la pell fosca
i les mans endurides
de tant amuntegar les pedres;
però els ulls us lluen
agosaradament,
i si algú vol saber tot allò que ha passat
durant la setmana
caldrà que us miri els ulls,
perquè vosaltres, enfilats a les bastides,
descobriu sense esforç tots els secrets.
Sou alts i forts i teniu la pell fosca
aparentment insensible i rugosa;
però les noies us besen
en la intimitat dels portals
i vosaltres les serveu tendrament
dins els braços,
els braços foscos i endurits pel sol i pel vent,
els braços que serveu tendrament
les gavetes
i les pedres blavoses,*

*les bigues i els taulons
i fins les cases
i tot el món si'convingués.
Sou alts i forts i teniu els braços durs
i les mans dures
i la pell insensible;
però sovint canteu tot treballant
i sabeu estimar amb tanta alegria
que tant se val de totes les altres coses.*

Miquel Martí i Pol
L'Arrel i L'escorça (El poble)

LANCIA PRISMA. UN MUNDO DE PRESTIGIO A SUALCANCE

El LANCIA PRISMA es un nuevo concepto de diseño automovilístico. Una constante filosofía de superación ha hecho de LANCIA un auténtico sin bolo de prestigio en todo el mundo. Usted puede ingresar en el exclusivo mundo LANCIA a través de PRISMA. Un coche que recoge toda la experiencia de los éxitos LANCIA en el terreno de la alta competición.

LANCIA PRISMA. 1.600 c.c., 105 CV., 5 velocidades, velocidad máxima 180 km/h., trip computer, encendido electrónico, cristales atermicos.

LANCIA PRISMA. No se conforme con menos.

LANCIA PRISMA.

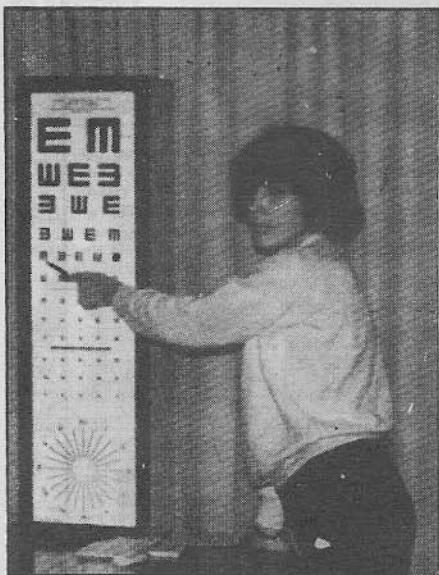
la diferencia de viajar en LANCIA.

VITSA

Concessionari Oficial per a Girona i Província
Avgda. St. Narcís, 28 • Tel. 24 12 12 • GIRONA

Servei Oficial: GARATGE INTERNACIONAL
Ctra. Girona-Anglès • Tel. 23 15 61 • SALT

Un programa de salut escolar a Salt

El millor indicador de l'estat de salut d'una comunitat és el nivell de salut dels nens que hi viuen.

És en el nen on és més clar el concepte de salut com a benestar resultant del seu equilibri amb l'entorn on es desenvolupa.

La infància és una etapa de la vida on qualsevol acció preventiva dona bons resultats. Encara avui, persisteix allò de «recordar-se de Santa Bàrbara quan trona», o sigui que es va al metge quan ja no hi ha cap més remei, però el desenvolupament dels coneixements mèdics i científics han demostrat la gran eficàcia de prevenir la malaltia amb mesures com les vacunes, les revisions periòdiques, el sanejament ambiental... En la nostra societat actual cal, a més, promocionar la salut, mantenint i millorant la salut que hom gaudeix, individualment amb una vida sana (alimentació equilibrada, exercici físic) i col·lectivament.

L'escola, per les seves característiques, és el lloc ideal per promocionar la salut dels nens, amb una acció conjunta dels pares, mestres i metges i amb un programa que contempli no tan sols els exàmens de salut, sinó també d'altres aspectes com l'higiene escolar, l'educació sanitària, una nutrició adequada, l'higiene personal..., tot plegat organitzat dintre el conjunt de les activitats del nen i d'acord amb un criteri d'educació per a la salut.

ELS EXAMENS DE SALUT ESCOLAR A SALT

L'Equip de Promoció de la Salut porta a terme cada any, a totes les escoles de Salt, un exàmen de salut als nens de 1.ª, 5.ª i 8.ª d'.E.G.B., que són realitzats per 2 met-

ges i 1 A.T.S.

L'objectiu d'aquest exàmen és identificar malalties o alteracions del desenvolupament en nens aparentment sans i que passen desapercebudes, per tal d'aconseguir un diagnòstic i un tractament oportú.

RESULTAT DELS EXAMENS DE SALUT DEL CURS 84-85

El nombre total de nens revisats va ésser de 914 amb un 54% de nenes i 46% de nens. Hi trobem, que tan sols en 139 nens (14'98%) no es detecta cap alteració, repartint-se la resta entre 342 amb 1 sola alteració i 439 amb més d'una.

Aquestes xifres ens mostren que hi ha un alt percentatge de nens a qui es detecta alguna alteració, que pot ésser coneguda o no pels pares.

Al nostre poble les alteracions més freqüents són:

LA CÀRIES, que afecta un 49% dels nens. Per tal de combatre aquest problema s'està portant cada any un programa de glopeigs de fluor a les escoles, al qual caldria afegir un raspallat de les dents després de cada àpat o si més no diari, amb una pasta de dents fluorada i també una limitació als dolços i lliminadures (xiclets, caramels), que prenen la mainada.

EL DÈFICIT VISUAL, ocupa el segon lloc, afectant el 37'6% dels nens. Una quarta part d'aquests nens ja portaven ulleres, però no seguien el control anual, i les ulleres no eren les apropiades per l'evolució que el dèficit visual fa. Donada la importància i repercussió que una visió deficient pot tenir en l'aprenentatge, cal fer una consulta a l'especialista per comprovar si l'alteració detectada necessita tractament o no. En tercer lloc, hi trobem les **ALTERACIONS DE L'APARELL LOCOMOTOR**, a on diferenciem: les que corresponen a la **COLUMNA VERTEBRAL** (9'95% dels nens), que es tracten amb mesures com fer esport, gimnàstica, si cal aparells ortopèdics, i que d'abandonar-se poden provocar més endavant molèsties a l'esquena. **EL PEU PLA**, té repercussió en un 8'97% dels nens i en molts casos estan ja en tractament corrector, ja que com més tard es comença a fer-lo, té menys possibilitats de solució.

Segueix en importància les **ALTERACIONS DELS ÒRGANS GENITOURINARIS**, amb un 39'69% de nens revisats. La majoria són adherències balanoprepucial, sobretot en els cursos de 1.ª i 5.ª i la seva coneixença i tractament amb la neteja diària pot evitar inflamacions i molèsties irritatives locals. Els casos de fimosi i testicle no palpable han de rebre tractament especialitzat amb millors resultats com més precoçment s'iniciï.

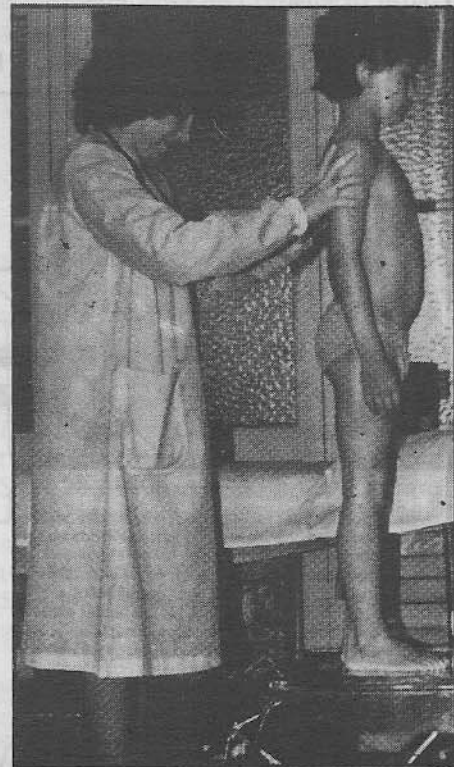
Cal esmentar, finalment, amb pocs casos, d'altres patologies, com són: pubertat retardada en les nenes, obesitat infantil i bufis cardíacs.

COM MILLOREM LA SALUT DELS NENS?

El resultat dels exàmens de salut té una eficàcia nul·la si no va acompanyada d'un diagnòstic complementari i del tractament posterior. L'Equip comunica el resultat als pares dels nens, i els serveis on s'han de dirigir, i alhora fa un seguiment a l'any següent per valorar l'evolució, però és a les mans dels pares portar-los-hi i complir les indicacions que se'ls facin.

Vegem el seguiment d'aquest curs: dels 252 nens reavaluats, van haver-n'hi 127 (50'4%) que van anar al metge, confirmant-se en un 87% el diagnòstic, i estan fent tractament 106 nens. La resta, un 49'6%, no hi va acudir.

És evident, doncs, que les alteracions detectades en els exàmens de salut, encara que no són patologies greus, poden evitar complicacions posteriors amb un tractament precoç i adequat. Així és com podem millorar el nivell de salut dels saltencs del futur, objectiu que hem d'aconseguir entre tots.

(Concepció Morera i Susagna Martínez, metgesses).

Societat d'Estudis i Recerques S.E.R.S., nova entitat de Salt

Recentment s'ha constituït la «Societat d'Estudis i Recerques de Salt». La naixença d'aquesta entitat, ve a suposar una expressió de la vitalitat associativa de la nostra vila. L'entitat abraça un camp inèdit a Salt com és el dels estudis i recerques en diferents àmbits: natura, geografia, antropologia, parapsicologia, etc.

El passat dia 22 de Novembre tingué lloc a la Llibreria «El Setè Cel», una exposició de 60 varietats de bolets de les nostres contrades, organitzada per aquesta jove associació.

L'entitat està presidida per Josep Plana, i n'és secretari Xavier Sunyer. La junta està formada per 13 persones entre les que hi ha metges, mestres, psicòlegs....

Entre les activitats previstes properament, hi ha el seguiment del cometa «Halley» des de Rocacorba, així com alguns estudis.... com els «Insectes del Pla de Salt», la pagesia del nostre poble, etc....

Revista del Casal dels jubilats de Salt

Tracta el tema de la variant de la N-II

la farga
CA/VI DE JUBILATS DE SALT
ART. 11 - 8 - 11 - OCTUBRE 1985

«per una vegada l'opinió del Consistori ha reflectit totalment l'opinió del carrer. Llàstima que l'Alcaldia cometés l'error de deixar sobre la taula aquest tema quan el saló de sessions era ple de gom a gom, cosa totalment insòlita als plens municipals de Salt».

A les pàgines centrals de la revista i sota el títol de «La Nacional II: una variant problemàtica», s'inclou tot un informe sobre aquest polemic tema, tractant de la relació de la variant amb Salt, de les quatre alternatives proposades pel MOPU, de la problemàtica del trànsit a Girona, etc. A més es

**NACIONAL II
SALT, DIU NO**

Ressó de LA FARGA sobre la N-II.

LA FARGA del mes d'octubre dedicadà a la Nacional-II, ha tingut un bon ressó a nivell públic i ha estat ben comentada des dels mitjans d'informació.... Ho agraim de veritat.

ARMERIA i ARTICLES D'ESPORT

ESPORTS

C/. Juan de la Cierva, 1
Tel. 23 59 22

SALT (Girona)

CONFITERIA
PASTISSERIA

MARGENAT

Telèfon 23 06 79

Especialitat en gelats

Plaça del Veinat
SALT (Girona)

FUNDADA EL 1929

CAFETERIA - GRANJA

Carrer Major, 57 - SALT

Local climatitzat

El Futbol

Els jugadors

adversari	lateral
capità	mig
davanter	porter
defensa	substitut
extrem	

El camp de joc

1 zona	7 centre
2 àrea de càrrec	8 cercle central
3 àrea de meta	9 grades
4 àrea de penal	10 línia de banda
5 banc	11 línia de meta
6 banderola	12 línia de mig camp

2.— JEROGLÍFIC

Sovint és l'ovella negra dels partits.....

3.— ENDEVINA, ENDEVINETA

*Petita o gran, sóc rodona,
sóc de pell i sóc de goma,
sóc de carn i sóc de roba,
i dono bon gust a l'olla.*

*Pujo, baixo, vaig i vinc;
salto, corro, sense parar;
tothom qui m'estima em pega,
i qui em pega és qui es fa mal.*

3.— La pilota
2.— Àrbitre

Solucions:

La vida amb humor

BURXETA

Salt, 60 anys de vocació futbolística

No tothom pot celebrar 1.200 anys de vocació europea. Girona els celebra. Amb el permís de Salt, ben segur. Jo no sé si els Zori, els Cigarro i els Meret ja llauraven els camps saltencs, pels volts de l'any 800. El que sí és segur és l'existència d'un tal «Petri Muti» —Pere Mut- de «Sancti Cucuphatis in Salto» (evidentment, Sant Cugat de Salt), pels volts del segle catorze o quinze —ara no ho recordo ben bé. Ho vaig llegir en un llibre que em va deixar un meu amic historiador.

Ja m'imagino la forolla que faria una exposició a can Tarrés, amb el següent títol: «Salt, 500 anys de vocació independentista». Amb maquetes de les lluites tribals, i de les vegades que els saltencs han tallat l'aigua de la Monar, per fer la punyeta als gironins. Amb genealogies dels batlles (per demostrar la puresa de les arrels saltenques). Amb un gran espectacle final de llum i so, explicant que la salvació —Salvador- ha vingut per Nadal-Quim. Preciosos diorames en relleu, demostrant a bastament que «el melic de l'esquizofrènia creadora» ha hagut de pactar, finalment, amb la «matèria grisa de l'ordenació urbanística». I el resultat evidenciat d'aquest pacte: la Nacional II que ha estat foragitada a les tenebres exteriors dels municipis de Celrà i Quart, salvant per «in aeternum», la plana de Salt i el caos circulatori de Girona.

I moltes fotos, en aquesta exposició. Des d'aquella tan famosa —més famosa que la del «ja sóc aquí»— dels caps escoltes saltencs aguantant, en primer pla, la senyera de la independència saltenca, per la ruta del carrer Major, cap a Girona. Fins a aquells altres del pont sense camí i del camí sense pont. Passant per les del tren petit, l'autobús tartana, i l'inclit mossèn Tià, Rector de Salt. Perquè això de Sant Cugat i Sant Jaume és una classificació eclesiàstica-aleatòria tardana. Mossèn Tià era Rector de Salt i del Veinat, només faltaria! Si mossèn Tià fos viu, no hi hauria àngels que el traguessin del seu setial.

Però, què m'enredo? Jo havia de parlar de futbol, i no d'aquestes històries de lladres i serenos. És clar que no hi ha de què. A mi no m'agrada gaire el futbol. I, a més, el futbol saltenc sempre ha estat independent de Girona. La cosa perd la gràcia.